

مسجد جامع تبریز؛ رازدار هویت دینی جهان اسلام

مسجد جامع تبریز، یکی از مهمترین و قدیمی‌ترین مساجد تبریز و نمادی از هویت دینی جهان اسلام است.

مسجد جامع تبریز، یکی از مهمترین و قدیمی‌ترین مساجد تبریز و نمادی از هویت دینی جهان اسلام است. این مسجد که به نام های «مسجد جامع کبیر» و «مسجد جمعه» نیز شناخته می‌شود، از دوران سلجوقیان تا قاجار مورد استفاده قرار گرفته و در تاریخ ۱۵ دی ۱۳۱۰ با شماره ۱۷۱ به عنوان یکی از آثار ملی ایران به ثبت رسیده است. مسجد جامع تبریز مسجد جامع تبریز یکی از بناهای تاریخی شهر تبریز است. این مسجد که در کتاب های تاریخی از آن به عنوان «جامع کبیری» نیز نام برده شده، از ابتدای تأسیس مسجد جامع شهر تبریز بوده و بازار تبریز، گرداگرد آن شکل گرفته است. مسجد جامع تبریز مربوط به دوره سلجوقیان تا دوره قاجار است و در خیابان شهید مطهری تبریز واقع شده است. این اثر زیبا در تاریخ ۱۵ دی ۱۳۱۰ با شماره ثبت ۱۷۱ به عنوان یکی از آثار ملی ایران به ثبت رسیده است. مسجد جامع تبریز از جمله بناهای منحصر به فردی است که قسمت های مختلف آن در دوره های مختلفی از تاریخ بنا شده است. این مسجد در حال حاضر ارزشمندترین بنای تاریخی شهر تبریز است. بنابراین، بازدید از این بنای باشکوه می‌تواند شما را با سبک معماری دوره های سلجوقی، صفوی، ایلخانی و قاجار آشنا کند. قدیمی ترین بخش آن شبستان وسیعی است که در آن طاق ها و گنبد هایی بر فراز ستون های هشت گوش آجری که زینت بخش آن گچبری های ظریف و هنرمندانه دوره روادیان (مقارن سلجوقیان) بوده، بنا شده است. مسجد جامع در دوره ایلخان مغول مورد توجه و تعمیر بوده و الحاقاتی به آن افزوده شده و محراب رفیع گچبری باقیمانده، یادگار آن دوره است. در دوره حکومت آق قویونلوپان در آذربایجان گنبدی رفیع مزین به انواع کاشیکاری معرق به وسیله سلجوق شاه بیگم زن اوزون حسن در بخش شمالی آن احداث شده که هنوز هم پایه ها و گوشه هایی از کاشیکاری های آن باقیمانده است. در زلزله مهیب سال ۱۱۹۳ هجری قمری که تمام عمارت های تبریز را درهم کوبید، این مسجد نیز از خرابی ها بی نصیب نماند. مسجد فعلی با پایه های متین و پوشش طاق و چشمه بعد از زلزله (اوایل حکومت قاجاریه) و توسط حسینقلی خان دنبلی حاکم وقت بنا شده که از آثار خوب قاجاریه است.